

1893-10-11

SENDER

Otto Mourier

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

**Læsevejledning**

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6 og 7

Sender's location:

Vallø

Archive:

Mappe 30 nr. 15a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

ene Dags Aften. (Lang Aftensidde  
se, men nu ved jeg, hvor jeg vilde  
hen; jeg vilde ind paa noget om  
Laut). Den Efteren gik vi naturlig-  
vis op i Kunstform. (Jeg havde tænkt  
paa at sige Dem, men De har allerede  
for langt borte). Tantaliske Kval-  
der at see den Kigdom, der er, og  
saa at maatte gaa. I Hvidt, Men  
møder, som kunne forlyde Eder i  
en sandt Holstelt. - Der fik jeg alt  
paa Kilde paa hvilket af Gudsbille-  
derne Lundeby, har thymt. Naar  
De nu kunde sige mig, hvilket der  
stammer fra Deres Tænder, saa kunne  
de jeg tilvilde regne ud, hvor der  
har Lovens Fr. til Gehen. - Næste  
Aften løste vi Emil Blacks Stykke  
om Lundebyes Hæit; det var mosten  
som en Løigjæst, vi holdt. - Men  
det var det, jeg vilde have sagt, at  
de vi stod til Byen, havde jeg studeret  
Lauts Helle Piece om Hvidt, og  
i min Lunde og fik lige løst  
de første Løder paa Tænder ind.

Vallo d. 11<sup>e</sup> Oktbr. 1893.  
Kjære Skovgaard  
De maa vist være i høj Grad  
forbavsset over min haardnak-  
kede Tausket, som vist egentlig  
ligner mig en Lilt. Der er saa  
mange, hvem af Lygt el. af  
allaugt paa Stof, jeg har talt  
saa; trentimod: haare fælte  
i stor Trang til at tale hvide  
fra mig med Tak og med Glæde  
hvis efter Vallekildetænder, og har  
jeg været saa overvældet af Stof,  
hvis Mængde og betydelig Stof  
i gælt Misforhold til den smaa  
de Tid, jeg vilde kunne have af-  
seet det. Kort sagt: jeg har hørt  
og har endelig, <sup>saa</sup> meget at bestille  
i og for Glæde, saa jeg ikke byr-  
der, hvorledes jeg skal klare mit  
Mellenværende med Dem paa  
tilfredsstillelse Maade. Men  
nu maa Tausketen have en Ende,  
og medt under den aldrig.

denne Brevveksling om Svedske,  
blommor, Kjekkmutter, Abnute  
osv. koster j. mig hovedsagels  
ind i et hus til dem, inden  
at ane, hvor meget et livstid  
er, naar at faae ind i det.  
Jeg tror nok i tynde, at  
var den Laubstok Sag, der laar  
sag mig. Frier blaar skrevet  
adig — et ganske yndigt lille  
Brev — til og gjentaget sin skind  
mig til mig om at kenne i  
Linné og tale for Karlens.  
Blaukt Forelæser Eumers har  
de har sentlig ønsket, om at se  
den Kunst, og j. var beg. at glo  
de mig dertil, glæde mig til i  
Linné om at lade Tackens  
ga i den Retning og samle og over  
den. Læse den Læse Brev og  
lagde det Læse - Tackens Møde  
være for mig og sagde, at j.  
skulde være Frier. Jeg var nok  
at glæde. Det hjalp lidt, da min  
Læse forsikrede mig, at det var  
ind, som allerede i den hast, og  
sag j. kunne lade hvide til os,  
hvor Frier har fra Vinteren.  
Læse den Brev lever j. mig, men  
kan j. blive lang, ved skrevet  
Besygge de tidligere Frier med  
den Hæder og lidt Skrivet (men  
vent om Tackens skiftet i den kan  
give mig fuldt op at gjøre til  
Vinter i), Læse stadig for de Tackens  
Frier, og det vil blive mange for  
arbejde, fordi j. er uvidende og  
en stilig og i den vil møde og for  
en tynd Læse Læse, men vil have  
et Forraad af Tack af.  
At j. ikke er istand til at gjøre  
give Frier Tack, har de j. sagt,  
at j. ikke var sig. Jeg stilledes  
staud!  
I Lørdags tog min Hustru og j.  
det overstod, og vilde ind om  
Morgenen til Kjøbenhavn og gik til  
Altet i Varten og tog j. sin

Ju der er noget i denne Tude, synes  
de mig var selvstændig at have  
den Mening om, som gjennem deres  
Rørm i Parole og som gjennem  
Mørfacten til Helmsen har søgt at  
nå frem til Rørm, netop ved at be-  
handle deres Rørm dekorativt.  
I denne Sammenheng kunne det  
interessere mig i det tynde, om j. kan  
de fra Lø at løse, hvad de i sin Tid  
skuer om Rørm og selvstændig  
der til Benyttelse. Er det det, og vil  
de haue mig det? Eller tværtimod  
og haue det, om j. er? I det  
ellers forfatter? Friis talte om no-  
get Udmerkelser, de engang havde  
skrevet, om hvad var det?  
Overhovedet galdt j. gjennem engang  
høve den udtale den om deklara-  
tion Kunst, hvad det vil sige, og saa  
i den oldtidsning til Musinuskun-  
st. I Paranthese bemærket: j. har  
naturligvis faaet Laubs Brev sendt  
for lang siden. Hvis de nu ikke sy-  
ner om at dette af Friis Brev sig-  
ner og smile med deres Udvalgt  
til at blive benyttet fra den

Maade, havde de, j. ønsker -  
saa sig bare, at de vil have den  
tilbage.

By saa gaa Skrift en Ugen  
af den Tid, j. gav den udmøntet  
for det sidste, forfrielsen til  
Kilow-Besig. Folk have saa godt  
ved at forstå, at det ikke var et  
Mål, j. tog til. By der er ogsaa  
umiddelbart yndigt at tænke paa, at  
de agter mig vore til at tage  
med paa det private Besig. Men  
indtaget j. blev i Friis, lige j.  
ikke noget Tidstid paa. J. tror, at  
hvert bidrag mægtet for store  
Forskjelligheder, efter Andetproget,  
at Mødeløstningen mædes. - De

kan tro, j. vil at have vore  
og fordele i Vallikilow Engen,  
at j. saa Lundbyes Ting! Den el-  
skelig Lundbye, det sande Møde,  
hyggelige Menneske! De kan de  
højeste, og gjennem Døren og  
Gade. - De sidder vist efter  
deres Tude ind og betydelig  
Materialer til en Karakteristik j.

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 30 Nr. 153

Biografi af Lundebye?

Adm! Othar de ungars vil glæde  
mig, sende de mig et Portræt af  
Colin. Han er stærkt til Trins skan-  
ne et Stykke Adm-Papir og var saa  
hensynfuld, at de skrive paa  
Papperet af ham. Men j, sommer  
at de gjøre Voks af Trins skan-  
Han tog rige Samtaler op om  
Roeds Billed. Hvis j vil skrive  
ve mere, vilde j vilde mig om  
den Tare, som j mener, der er ved  
den Trins stærkt, at skrive med  
den Kunst og kristelig Følelse, som  
sædvanlig Følelse osv. Han gjør det  
med Omtanke af Salmeangene Gjænge  
den hos os, han gjør det ved Roeds  
Billed og Voks af Trins skan-  
forbi for Kunst, som bliver til  
skrevet ud af Livet og aarist Røde  
paa Musen og Galvæn, hvor Othar  
den kunne gæstere den - om de  
giver.

Den Midfarten til Helene skrive  
han ogsaa Voks. Vil de høre det, skal  
de for det meste Gang.

Om skal det vordet ud, og saa vil  
j da ogsaa slutte med en Gjæstgæst, som

Han klæder her Forskille mellem kirke-  
lig og ukirkelig Kunst, at de blot forklarer  
den Voks, og bringer mig hermed  
til at tænke paa, om vi ikke har en  
saadan Fordeling mellem kirkelig  
og ukirkelig Kunst paa Malerierne  
stue Buerne, naar vi skelne med  
den dekorative og Musiens Kunst  
(om j maa betyde det Voks for det  
hede Skjold), naturl. ikke saaledes,  
at al dekorativ Kunst er kirkelig,  
saa saadan, at al kirkelig Kunst  
maa vordet dekorativ for at kunne  
vordet kirkelig. Jeg mener, at naar j har  
givet ind i en Landbykirke el.  
Kjærestekirke og ser et moderne  
Maleri som Aftenen (af Ede-  
berg, af Røde Mølle el. Lundebye  
hede), er der, at det meste hos mig,  
der stodes, indse j er forment  
Billedet paa det, at j kan danne  
mig en Mening om det Voks el.  
den Voks. De det tilskrive j Kunst  
mens Billedet efter Musiens  
og det sammentagere j rigt og  
Musikernes moderne, for det  
Voks lige heder den Tid.